

แนวทางและความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้
ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
Guidelines and Success of English Learning and Instruction through
Local Arts and Culture

สรिता บัวเขียว / Sarita Buakhieo¹

สารสังเขป

ศิลปวัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิต เป็นอัตลักษณ์ เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวของผู้คนในท้องถิ่นที่มีคุณค่าและเป็นความภาคภูมิใจของผู้คนที่จะสืบทอดศิลปวัฒนธรรมนั้นต่อไปแก่ชนรุ่นหลัง คุณค่าและความสำคัญดังกล่าวทำให้มีการนำศิลปวัฒนธรรมไปเชื่อมโยงในหลายสถานการณ์ เช่นในระดับจังหวัดมีการนำศิลปวัฒนธรรมไปใส่ไว้ในคำขวัญประจำจังหวัดและที่สำคัญคือมีการนำศิลปวัฒนธรรมไปใช้ในวงการศึกษาด้วยโดยมีการดำเนินการในแนวทางที่หลากหลายแตกต่างกันไป แต่ทุกแนวทางจะมีการดำเนินไปสู่ความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการ แนวทางหนึ่งซึ่งผู้เขียนได้ค้นพบคือการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรีซึ่งประกอบด้วย ศิลปะแทงหยวก ศิลปะปูนปั้น และการทำขนมหม้อแกง ไปใช้เป็นเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 และพบว่าประสบผลสำเร็จ เพราะเป็นการดำเนินการที่มีความสอดคล้องกับแนวคิด หลักการ และทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนภาษาได้แก่ ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (schema) และการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (comprehensible input) แก่ผู้เรียน

คำสำคัญ : ศิลปวัฒนธรรมเพชรบุรี การเรียนรู้การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

Summary

Culture is a way of life and it features the identity and unity of people in the community, therefore; people always put a value on culture. People are usually proud of their culture. This is the reason why culture is integrated with various situations, such as being added to the motto of a province. In educational context, culture is brought into teaching and learning with various designs that seek a successful result. The author has found a way of integrating Phetchaburi's

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

local arts and culture, namely stucco art, art of banana stalk carving, and making Thai Custard dessert (Kanom Morgang) into English language learning. Using these arts and culture in teaching and learning English language skills of listening and speaking for Mattayomsuksa 1 students resulted in a good success. This revealed that integrating arts and culture into teaching and learning activities is proved to be aligned with related educational theories; schema and comprehensible input.

Keywords : Phetchaburi's local arts and culture, Learning to Speaking-Listening in English Language

บทนำ

ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นหมายถึง สิ่งประติมากรรมและวิถีชีวิตที่ปฏิบัติและรับรู้ แพร่หลายโดยทั่วไปในท้องถิ่นใดๆ หลาย จังหวัดให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ของตนเองเห็นได้จากการนำไปเป็นคำขวัญ ประจำจังหวัดดังคำขวัญต่อไปนี้ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555 และสำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดเพชรบุรี, 2552, หน้า 15)

“เขาวังคู่บ้าน ขนมหวานเมืองพระเลิศล้ำศิลปะ เมืองธรรม ทะเลงาม” เป็นคำขวัญของ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวิเคราะห์แล้วทำให้สามารถตีความได้ว่าสิ่งที่ชาวจังหวัดเพชรบุรียกย่องเชิดชู และภาคภูมิใจและนำมาสร้างสรรค์เป็นคำขวัญประจำจังหวัดนั้นมีหลายสิ่งหลายอย่าง นับตั้งแต่โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนวัดวาอาราม และที่เห็นได้อย่างชัดเจนได้แก่ ศิลปะ และขนมหวาน เมื่อผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม มากยิ่งขึ้นทำให้พบว่ามีการนำศิลปวัฒนธรรม

ไปเกี่ยวข้องกับวงการศึกษาด้วยเช่นกัน โดยมีการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไปเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้เขียนในฐานะเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการศึกษาถือเป็นครูสอนภาษาอังกฤษจึงมีความสนใจเกี่ยวกับการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรีมาใช้เป็นเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และทำให้สามารถค้นพบแนวทางหนึ่งที่สามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

บทความนี้จะแสดงให้เห็นถึงตัวอย่างของการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไปเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ แนวทางของผู้เขียนและจะนำเสนอแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่สามารถนำมาอ้างอิงได้ว่าเหตุใดการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไปเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนจึงสามารถประสบความสำเร็จได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวทางและความสำเร็จที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าและพบว่าในประเทศไทยมีการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไปเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนในหลายกรณีดังเช่น การนำไปกลางซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเคาะหรือเครื่องตี มีลักษณะคล้ายระนาดแต่แขวนในแนวตั้ง เป็นที่นิยมในภาคอีสาน บางท้องถิ่นอาจเรียกว่า หมากกลิ้งกลม หมากขอลอ หรือ เกราะลอ (ผู้เฒ่าผู้แก่ในถิ่นดงมูลอำเภอนองกุ้งศรีเรียก "หมากเต๋อเต๋น") เป็นเครื่องดนตรีประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2556) มาจัดทำเป็นหลักสูตรซึ่งผู้เขียนได้ศึกษามาจากงานวิจัยของลำไย ศิริสุวรรณ สมคิด สร้อยน้ำ และชาติชาย ม่วงปฐม (2551) ซึ่งได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องโปงลางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติการโปงลางที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่นปฏิบัติและพบว่าหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องโปงลางมีความเหมาะสมและองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้อง นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ส่วนในเชิงของด้านทักษะปฏิบัติการการบรรเลงโปงลางก็ยังสามารถทำได้อีกด้วย อีกตัวอย่างหนึ่งได้แก่งานวิจัยของ ณัฐนิชา วรรณภักดิ์ และคณะ (2550) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องเพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพบว่า หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องนี้มีความเหมาะสมและองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้อง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนสูงขึ้น และมีทักษะการขับร้องเพลงประสานเสียงดีขึ้นรวมทั้งนักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรนี้

ในต่างประเทศมีตัวอย่างได้แก่ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติที่พอทเทอร์ (Potter, 1991) ได้ทำวิจัยในระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยเวดเดอร์เรย์ ประเทศแคนาดา โดยเป็นการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยทักษะฟังและพูดให้กับผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการสอนภาษาไทยให้มีการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย เนื้อหาการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษาไทยในชีวิตประจำวันสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางมาประเทศไทย สำหรับในประเทศไทยสหรัฐอเมริกาพบว่าการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนซึ่ง รอสส์และเคย์ (Ross & Kay, 2006) ได้ทำการวิจัยระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยนำศิลปะมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาทักษะเขียนโดยให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะเขียนที่จินตนาการจากศิลปะ และในการสอบวัดทักษะการเขียนเขาได้ให้ผู้เรียนเขียนโดยนำงานศิลปะมาเป็นสื่อในการเขียน ทั้งนี้จะสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะในด้าน การสังเกต การอ่าน การจินตนาการ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีจินตนาการและช่วยในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

สรุปได้ว่าแนวทางการสอนภาษาที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด รวมทั้งอ่านและเขียนเกิดจากการเชื่อมโยงวัฒนธรรมของผู้เรียนที่อยู่ใกล้ตัวซึ่งรวมถึงท้องถิ่นเข้ากับเนื้อหาที่เรียน

แนวทางและความสำเร็จที่ได้จากการปฏิบัติ

สำหรับผู้เขียนมีแนวคิดที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษโดยนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรีมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดด้วยความคิดว่าโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะการฟัง และทักษะพูดมีมากขึ้นเนื่องจากตลอดเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวต่งนั้นจึงมีชาวต่างชาติเดินทางมาเมืองไทยเป็นจำนวนมาก และติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในทุกๆระดับรวมทั้งประชาชนทั่วไป ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ก็ล้วนแต่มีโอกาสที่จะได้สนทนากับชาวต่างชาติ เพราะชาวต่างชาติไม่ได้มาติดต่อทำธุรกิจกับภาครัฐบาลหรือภาคเอกชนตั้งแต่ก่อนยังท้องถิ่นใดมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยว หรือได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยแล้วโอกาสที่จะได้พบปะสนทนากับชาวต่างชาติย่อมมีมากขึ้นเป็นเท่าตัว และในอนาคตอันใกล้นี้ (ปี พ.ศ. 2558) โอกาสที่ประชาชนชาวไทยจะได้ใช้ภาษาอังกฤษยิ่งมีมากขึ้นเพราะความเป็นประชาคมอาเซียน (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี, 2545 และการ

ศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558, ม.ป.ป.)

สำหรับศิลปวัฒนธรรมที่ผู้เขียนนำมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนนั้นประกอบด้วย ศิลปะแทงหยวก ศิลปะปูนปั้นและการทำงานหม้อแกง ซึ่งได้มาจากการสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งนี้เพราะศิลปวัฒนธรรมทั้งสามประเภทนี้ทั้งความโดดเด่น ชื่อเสียงและเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นความภาคภูมิใจของชาวจังหวัดเพชรบุรี เมื่อผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมทั้งสามประเภทยิ่งทำให้เข้าใจว่าเพราะเหตุใด จึงทำให้ศิลปวัฒนธรรมดังกล่าวได้รับการคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีสาระสังเขปดังต่อไปนี้

ศิลปะแทงหยวกเป็นงานศิลป์ที่สร้างสรรค์มาจากวัสดุพื้นบ้านที่หาได้ง่ายทั่วไปคือหยวกกล้วยแต่ศิลปินสามารถรังสรรค์ให้กลายเป็นผลงานศิลป์อันยิ่งใหญ่ลึกลับและที่สำคัญสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือศิลปินงานแทงหยวกของชาวจังหวัดเพชรบุรีได้แก่ คุณลุง ประสม สุขุทธิ และคณะได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้อวยงานแทงหยวกตกแต่งพระจิตกาธานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ณ มณฑลพิธี ท้องสนามหลวงระหว่างวันที่ 11-14 พ.ย. 2551 (ศิลปะแทงหยวก, ม.ป.ป.)

ภาพที่ 1 คุณลุงประสม สุทธิ ทายาทและ
ศิลปินแหวก

ศิลปะปูนปั้นเป็นศิลปะที่สำคัญของชาติ โดยเฉพาะของชาวจังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งยังเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาซึ่งความภาคภูมิใจของชาวจังหวัดเพชรบุรีเป็นอย่างยิ่ง เช่นกันดังข้อมูลจากหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล (2550, หน้า 17-30) ที่กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแหล่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับการกล่าวขานประเภทหนึ่งคือ ศิลปะปูนปั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพชรบุรียังมีศิลปะปูนปั้นสมัยอยุธยาซึ่งสามารถหาชมได้ตามวัดต่าง ๆ ในจังหวัดเพชรบุรี เช่น วัดกำแพงแลง วัดไผ่ล้อม และศาลาการเปรียญ วัดใหญ่สุวรรณาราม นอกจากนี้ยังมีสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ตอกย้ำถึงความโดดเด่นของศิลปะปูนปั้นแห่งเมืองเพชรคือการที่ ศิลปินปูนปั้นของชาวจังหวัดเพชรบุรีได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาประณีตศิลป์-ศิลปะปูนปั้น ได้แก่คุณลุงทองร่วง เอ็มโษษฐ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555) ดังนั้นเมื่อต้องตัดสินใจเลือกงานศิลปะสักประเภทหนึ่งสำหรับชาว

เพชรบุรีแล้วจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะหยิบยกศิลปะปูนปั้น

ภาพที่ 2 คุณลุงทองร่วงและคุณป้าบุญเจือน
เอ็มโษษฐ และศิลปะปูนปั้น

การทำขนมหม้อแกงถือเป็นวัฒนธรรมด้านอาหารการกินของชาวจังหวัดเพชรบุรี แม้ว่าจะเป็นเพียงขนมพื้นบ้าน แต่ถือว่าเป็นขนมพื้นบ้านที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบุรีเป็นขนมที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรีสามารถทำรายได้ที่ดีให้กับแม่ค้าพ่อค้าขนมของเมืองเพชรเพราะเป็นขนมที่ขายดีเป็นอันดับหนึ่งตลอดกาลและมีความอร่อยจนกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำจังหวัดเพชรบุรีจนเป็นขนมที่ถือได้ว่าใครที่มาเพชรบุรีแล้วไม่ได้รับประทานขนมหม้อแกงหมายความว่า มาไม่ถึงจังหวัดเพชรบุรี (ขนมหม้อแกง, 2555 และวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555)

ภาพที่ 3 คุณสนทนา ชงสุวรรณ เจ้าของร้าน
“ขนมหม้อแกงลูกเจี๊ยบ” และขนมหม้อแกง

หลังจากที่คัดเลือกประเภทของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรีแล้ว ผู้เขียนจึงศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมแต่ละประเภท จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งจากแหล่งข้อมูลประเภทวิทยุและปฐมภูมิ สำหรับแหล่งข้อมูลประเภทปฐมภูมินี้ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลจากศิลปินโดยตรง จากนั้นจึงนำเรื่องราวของศิลปวัฒนธรรมแต่ละประเภทมาเรียบเรียงเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษโดยเน้นให้เป็นสาระเกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์ชิ้นงานแต่ละประเภท แล้วจึงจัดทำเป็นวีดีทัศน์ (CD) ประกอบภาพเพื่อนำไปเป็นบทเรียนดังต่อไปนี้

บทวีดีทัศน์ (CD) ศิลปะแทงหยวก

ทำตะเกียง

This is a banana stalk lantern! Beautiful?
Yes, very much.

(นี่คือโคมไฟศิลปะแทงหยวก สวยใช่ไหม? ใช่
สวยมาก)

This is Uncle Prasom Susutthi, the great
artist.

(ท่านนี่คือคุณลุงประสม สุสุทธิ ศิลปินผู้ยิ่งใหญ่)

Uncle Prasom Susutthi is Koo Wiriya's
father.

(คุณลุงประสม สุสุทธิ เป็นคุณพ่อของครูวิริยะ)

This is Koo Wiriya and his wife, Koo
Doungchan. They are carving a banana
stalk lantern.

(นี่คือคุณครูวิริยะและภรรยาของเขา, ครูดวง
จันทร์ วันนี้เขาจะทำตะเกียงงานแทงหยวก)

What do they need?

(เขาใช้อะไรบ้าง?)

Banana trees

(ต้นกล้วย)

Banana trunks

(ลำต้นกล้วย)

A knife

(มีด)

Candles

(เทียน)

nails

(ตะปู)

Lantern bases

(ฐานโคมไฟ)

Let's carve a banana stalk.

(แทงหยวกกันเถาะ)

Cut the banana trunk.

(ตัดลำต้นกล้วย)

Peel the layers off.

(ลอกกาบกล้วยออก)

This is a layer.

(นี่คือชั้นของกาบกล้วย)

Draw the design.

(วาดลวดลาย)

Carve it with a knife.

(แทงหยวกด้วยมีด)

These are two carved pieces.

(เหล่านี้คืองานแทงหยวก 2 ชิ้น)

Slice the banana trunk into a lantern base.

(ฝานลำต้นกล้วยเป็นฐานโคมไฟ)

Let's make a banana stalk lantern!

(ทำโคมไฟศิลปะแทงหยวกกันเถาะ!)

Put a candle on the base.

(ปักเทียน 1 เล่ม บนฐานตะเกียง)

Put the first carved piece against the base and fix it with a nail.

(วางงานแทงหยวกชิ้นแรก ขนาบฐานตะเกียง และตรึงด้วยตะปู)

Put the second carved piece against the base and fix it with a stick.

(วางงานแทงหยวกชิ้นที่สอง ขนาบฐานโคมไฟ และตรึงด้วยตะปู)

Light the candle.

(จุดเทียน)

Oh!The Angel's Lanterns of Phetchaburi.

(โคมไฟของนางฟ้าแห่งเพชรบุรี)

บทวีดีทัศน์ (CD) ประกอบภาพศิลปะปูนปั้น

These are stuccos of Phetchaburi.

(เหล่านี้คืองานปูนปั้นของจังหวัดเพชรบุรี)

These are modelers of Phetchaburi stucco,

Uncle Thongroung Aim-oat and Aunt

Boonjuen Aim-oat.

(ท่านเหล่านี้คือช่างปูนปั้นของเมืองเพชรบุรี, คุณลุงทองร่วง เอ็มโอบุญและป้าบุญเจ็อน เอ็มโอบุญ)

These are things we need.

(เหล่านี้คือสิ่งที่ต้องใช้)

Alum water.

(น้ำปูนใส)

Lime stone

(ปูนขาว)

Sand

(ทราย)

Leather glue

(กาวหนังสัตว์)

Straw paper

(กระดาษฟาง)

Molasses

(กากน้ำตาล)

A sieve

(ตะแกรง)

A blender

(เครื่องบด)

A Mortar

(ครก)

A trowel

(เกรียง)

A base

(ฐาน)

Let's make stucco clay.

(ทำปูนสำหรับปั้นกันเถอะ)

Mix the lime stone with the alum water and let set for one month.

(ผสมปูนขาวกับน้ำปูนใสนาน 1 เดือน)

Take out the lime stone.

(นำปูนขาวออกมา)

Screen the lime stone with a sieve.

(กรองปูนขาวด้วยตะแกรง)

Shape the lime stone and dry it in the sun.

(ปั้นปูนขาวและตากแดดให้แห้ง)

This is dried lime stone.

(นี่คือปูนขาวแห้ง)

Blend the dried lime stone with sand, straw paper, molasses, and leather

glue in the blender.

(บดปูนขาวแห้งกับทราย กระดาษฟาง กากน้ำตาล กาวหนังสัตว์ด้วยเครื่องบด)

Put the mixture from the blender into the mortar.

(ใส่ส่วนผสมจากเครื่องบดลงในครก)

Grind the mixture in the mortar into stucco clay.

(ตำส่วนผสมจากเครื่องบดด้วยครกจนเป็นปูนเหนียว)

Keep the stucco clay in a plastic bag.

(เก็บปูนเหนียวในถุงพลาสติก)

These are plastic bags of stucco clay.

(เหล่านี้คือถุงพลาสติกใส่ปูนเหนียว)

Let's shape the stucco clay.

(ปั้นปูนกันเถอะ)

Spread the clay on a base with a trowel.

(ฉาบปูนเหนียวบนฐานด้วยเกรียง)

Shape the clay.

(ปั้นปูนเหนียว)

Attach the clay to the base piece by piece.

(ติดงานปูนปั้นบนฐานทีละชิ้น)

Carve the design into the stucco with a trowel.

(แต่งลวดลายปูนปั้นด้วยเกรียง)

Make a hole by a pen.

(เจาะรูด้วยปากกา)

บทวีดิทัศน์ (cd) ประกอบภาพวัฒนธรรม

ด้านอาหารขนมหม้อแกง

This is Kanom Maugang of Phetchaburi.

(นี่คือขนมหม้อแกงของจังหวัดเพชรบุรี)

This is Lookjeab Bakery.

(นี่คือร้านลูกเจี๊ยะ เบเกอร์รี่)

This is the dessert chef, Jeab. She is cooking Kanom Maugang.

(นี่คือแม่ครัวของหวาน, ชื่อคุณเจี๊ยะ เธอจะทำขนมหม้อแกง)

What does she need?

(เธอต้องใช้อะไรบ้าง?)

Coconut milk

(กะทิ)

Taro

(เผือก)

Duck eggs

(ไข่เป็ด)

Palm sugar

(น้ำตาลโตนด)

Pandanus leaves

(ใบเตย)

A bowl

(ชาม)

An electric mixer

(เครื่องผสมไฟฟ้า)

An oven

(เตาอบ)

Small trays

(ถาดเล็ก)

Let's make Kanom Maugang!

(ทำขนมหม้อแกงกันเถอะ)

Mix the coconut milk and taro together.

(ผสมกะทิและเผือกเข้าด้วยกัน)

Break duck eggs into a bowl.

(ตอกไข่เปิดใส่ชาม)

Put the eggs into an electric mixer.

(ใส่ไข่ลงในเครื่องผสมไฟฟ้า)

Put palm sugar and pandanus leaves into the eggs.

(ใส่น้ำตาลโตนดและใบเตยลงในไข่)

Mix them until become a sauce.

(ผสมให้เข้ากันจนกระทั่งกลายเป็นซอส)

Pour the sauce into the bowl of coconut milk and taro.

(เทซอสนี้ลงในชามส่วนผสมของกะทิและเผือก)

Stir them.

(คนมัน)

Put the small trays in the oven.

(วางถาดเล็กในเตาอบ)

Put the sauce into small trays.

(ใส่ซอกลงในถาดเล็ก)

Bake the sauce in an oven for about forty-five minutes.

(อบซอสในเตาอบประมาณ 45 นาที)

Open the oven.

(เปิดเตาอบ)

This is Kanom Maugang.

(นี่คือขนมหม้อแกง)

So good! My sweetheart.

(ดีมาก ๆ เลย! หวานใจของฉัน)

ในการจัดการเรียนการสอนผู้เขียนได้สร้างหน่วยการเรียนรู้แล้วจึงพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้มีจำนวนทั้งหมด 3 หน่วยประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 The Angle's Lantern! มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับศิลปะแทงหยวก หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My Sweetheart! มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการทำขนมหม้อแกง หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Miracle of Hands! มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับศิลปะปูนปั้น แต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้นำไปพัฒนาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับทักษะการฟังจำนวน 1 แผน และสำหรับทักษะการพูดจำนวน 1 แผน รวมแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 6 แผน สำหรับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จะเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ด้านจิตพิสัย และที่สำคัญมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง และทักษะการพูด อย่างเต็มความสามารถในหลากหลายกิจกรรม เช่น การฝึกฟังและ พูดตามนสสถาน

การณีกำหนดให้ รวมทั้งการทำใบงาน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติใช้ทักษะภาษาให้มากที่สุด ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ มีการวัดผลและประเมินผลในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง และทักษะการพูดโดยการปฏิบัติในระหว่างการเรียนการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนนำไปใช้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 211 คน จาก 8 ห้องเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง โดยมีทั้งหมด 8 โรงเรียนใน 8 อำเภอของจังหวัดเพชรบุรี ดำเนินการสอนโดยครูของแต่ละโรงเรียนซึ่งได้รับการอบรมก่อนการสอนจริง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจตรงกันในรายละเอียดด้านต่าง ๆ ได้แก่ ขั้นตอนการสอน การใช้สื่อประกอบการสอน และการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งการสร้างชิ้นงาน เป็นต้น

ผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลงพบว่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรีสามารถเชื่อมโยงหรือบูรณาการได้เป็นอย่างดีกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟังและทักษะการพูด สำหรับความสำเร็จนี้วิเคราะห์ได้จากผลการเปรียบเทียบคะแนนการสอบของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งผลจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน โดยพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวต่อไป

“ชอบเรียน อยากเรียน ชอบมาก สนุกดี”

“มีความสุขมากๆ”

“สนุกมากครับ ๑๑๑๑ ขอขอบคุณครับ”

สำหรับครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ดีเช่นกันดังคำตอบต่อไปนี้

“เนื้อหาที่นำมาสอนมีความน่าสนใจมาก และนักเรียนตื่นเต้นที่จะเรียนรู้”

“บทเรียนที่นักเรียนสนใจและเข้าใจคือเรื่อง

“ขนมหม้อแกง”

“เรื่องแทงหยวกและขนมหม้อแกงคำศัพท์มี

ความยากง่ายเหมาะสม”

ภาพที่ 4 บรรยากาศในห้องเรียน

แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เมื่อวิเคราะห์ถึงเหตุผลที่ทำให้การนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแล้วประสบความสำเร็จอาจเป็นเพราะมีแนวทางที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักการและทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนภาษาในหลายๆ ประเด็น ดังเช่น แครชเชน (Krashen, 1995, p.79-98) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนที่ให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมาย

(comprehensible input) แก่ผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ได้เพราะเป็นปัจจัยป้อนเข้า (input) ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ทำให้ผู้เรียนจดจำหรือตั้งใจในการรับฟังข้อความและให้ผู้เรียนได้เรียนในลักษณะที่มีความกังวลน้อยที่สุด ซึ่งเนื้อหาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรีนี้เป็นเรื่องราวที่ชาวจังหวัดเพชรบุรีมีความคุ้นเคยและรู้จักกันเป็นอย่างดีเพราะเป็นเรื่องราวที่พบเห็นได้ทั่วไปหรือผสมกลมกลืนอยู่กับวิถีชีวิตของชาวจังหวัดเพชรบุรี ไม่ว่าจะเป็นศิลปะปูนปั้นที่ปรากฏอย่างเด่นชัดอยู่ตามวัดวาอาราม ศิลปะแหงหยวกเป็นศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่ชาวเพชรบุรีคุ้นเคยเป็นอย่างดีเช่นกันเพราะชาวเพชรบุรีมีศิลปินผู้รับใช้ใต้เบื้องพระยุคลบาทในพระราชพิธีอันยิ่งใหญ่มาแล้วถึงสองงาน ด้านขนมหม้อแกงเป็นขนมหวานที่สามารถหารับประทานได้ไม่ยากเพราะแม้ว่าจะเป็นขนมที่มีชื่อเสียงแต่ก็จัดเป็นขนมพื้นบ้านของชาวจังหวัดเพชรบุรีที่มีการทำขายกันโดยทั่วไปแม้ในงานทำบุญก็จะต้องมีขนมหม้อแกงอยู่ด้วยเสมอ เมื่อเอ่ยถึงจังหวัดเพชรบุรีแล้ว ใคร ๆ ก็ต้องนึกถึงขนมหม้อแกงเป็นอันดับแรก (ท่องเที่ยวในประเทศไทย, 2555, ขนมหม้อแกง, ม.ป.ป. และแม่ปิ่น ต้นตำรับขนมหวานเมืองเพชร, ม.ป.ป.) นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับทฤษฎี Schema หรือประสบการณ์เดิม ที่โรสต์ (Rost, 1991, p. 3-4) กล่าวว่า การฟังที่ประสบความสำเร็จ ผู้ฟังจะต้องมีทักษะ 3 ประการและประการหนึ่งที่สำคัญได้แก่ใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับยากัง (Yagang, 1993, p. 16) ที่กล่าวว่า การฟังนี้ผู้ฟังสามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อความรู้ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้ ซึ่ง

ประสบการณ์เดิมนี้ คาร์เรล และ อีสเตอร์โฮลด์ (Carrell & Eisterhold, 1983, p. 553) ได้นำมาจากงานวิจัยของ เคนท์ (Kent) ที่ว่าข้อมูลใหม่ ความรู้ใหม่ และความคิดใหม่ ๆ จะมีความหมายเมื่อสิ่งเหล่านี้มีความสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมซึ่งมีอยู่แล้วในสมอง ทั้งนี้ รูเมลฮาร์ท (Rumelhart อ้างถึงใน รูดและ โอฮิลเคย์ส (Rude & Oehlkeyrs, 1984, p. 1993) ได้นิยามไว้ว่า Schema (มโนทัศน์) นั้นเหมือนกับหน่วยความรู้ต่างๆ ที่เก็บสะสมไว้ในสมอง หน่วยของความรู้เหล่านี้เป็นตัวแทนความรู้และประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคลหนึ่งๆ ในช่วงชีวิตที่ผ่านมา อาจเป็นความรู้ ความจำจินตภาพเกี่ยวกับประสบการณ์ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม อาจเปรียบได้ว่า Schema เป็นเสมือนกล่องขนาดใหญ่ ที่สามารถบรรจุข้อมูลหลักและข้อมูลปลีกย่อยได้มากมาย มีความเชื่อมโยงกันเป็นลำดับชั้น (Building Blocks) และจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันเป็นเครือข่าย (Net Work) และเมื่อได้มีการพบข้อมูลใหม่จะเกิดการสร้างความหมาย ซึ่งถ้าผ่านการตรวจสอบโดยไม่มี การปฏิเสธแล้ว ข้อมูลใหม่นั้นก็จะถูกซึมซับไว้เป็น Schema ใหม่ต่อไป ดังนั้นจึงสอดคล้องกันเป็นอย่างดีสำหรับเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่นักเรียนในจังหวัดเพชรบุรีคุ้นเคยและมีความรู้อันเป็นเหมือนกับประสบการณ์เดิมที่สั่งสมไว้ในสมองอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อต้องเรียนรู้อันจะเป็นภาษาอังกฤษจึงสามารถทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเข้ากับความรู้เดิมได้ทำให้การเรียนรู้นั้นดำเนินไปได้โดยง่ายขึ้นและประสบความสำเร็จในที่สุด

บทสรุป

การนำศิลปวัฒนธรรมมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนได้รับความสนใจจากนักการศึกษาอยู่เสมอ ดังผลงานหลายเรื่องที่ปรากฏให้เห็นทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับ ผู้เขียน ได้นำ เนื้อหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพชรบุรีซึ่งโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ รวมทั้งที่มีชื่อเสียงมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ โดยนำไปใช้เป็นเนื้อหาสาระสำคัญในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี และทำให้ค้นพบการดำเนินการอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถประสบผลสำเร็จได้

บรรณานุกรม

การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน

2558. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2555, จาก <http://www.bic.moe.go.th/images/stories/book/other/ASEAN/ed-building-ASEANcommunity.pdf>

ขนมหม้อแกง. (2555). ค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2555, จาก <http://www.thaidessert.com/index.php?mo=59&action=page&id=444264>.

ขนมหม้อแกง. (2555). ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2555, จาก <http://talk.mthai.com/topic/348650>.

ณัฐนิชาห์ วรรณนภาลัย, และคณะ. (2550).

หลักสูตรบูรณาการสาระดนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้วสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารหลักสูตรและการสอน, 3, 78-92.

ท่องเที่ยวในประเทศไทย. (2555). ค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2554, จาก http://www.dailyworldtoday.com/column/blank.php?column_id=71442

แม่ปิ่น ดันตำรับขนมหวานเมืองเพชร. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2555, จาก <http://moohin.com/trips/phetchaburi/maepin/>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2555, จาก <http://th.wikipedia.org>

----- (2555). รายนามศิลปินแห่งชาติ. ค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2555, จาก <http://th.wikipedia.org>

----- (2555). ขนมหม้อแกง. ค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2555, จาก <http://th.wikipedia.org>.

----- (2555). จังหวัดเพชรบุรี. ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2555, จาก <http://th.wikipedia.org>

----- (2556). สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. ค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2556, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). **โปงลาง.**

ค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2556, จาก
<http://th.wikipedia.org/wiki>.

วัฒนธรรมคืออะไร. (2554). ค้นเมื่อ

23 มีนาคม 2556, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=765622>

ลำไย ศิริสุวรรณ, สมคิด สร้อยนำ, และ

ชาติชาย ม่วงปฐม. (2551). **หลักสูตร
ท้องถิ่นเรื่องโปงลางสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร,**
3, 116-124.

ศิลปะแหงหยวก. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ 9

ธันวาคม 2555, จาก http://mit.pbru.ac.th/prapeanee/index.php?option=com_content&view=article&id=18&Itemid=8

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรี. (2552).

**เพชรบุรีเมืองงาม งามงานสกุลช่าง
เมืองเพชร.** กรุงเทพฯ : เอ็น ที เอส
พรินติ้ง.

องค์การบริหารส่วนตำบล. (2550).

ศิลปวัฒนธรรมเมืองเพชร. เพชรบุรี :
องค์การบริหาร ส่วนตำบล

Carrell, P.L. & J.C. Eisterhold. (1983).

Schema theory and ESL reading pedagogy. **TESOL Quarterly,**
17, 553-573.

_____. (1988). Schema Theory and ESL

Reading Pedagogy. In P.L.

Krashen, S.D. (1995). **Principles and**

**practice in second language
acquisition.** Phoenix

ELTincorporating Prentice Hall
Macmillan.

Potter, K. (1991). A Culture-based

instructional program for teaching
Thai language to foreigners.

Dissertation Abstract

International. : Canada: University
of Victoria Retrieved September 21,

2009, from <http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=37&did=745193851&SrchMode=1&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=1253504220&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=37&did=745193851&SrchMode=1&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=1253504220&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=37&did=745193851&SrchMode=1&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=1253504220&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=37&did=745193851&SrchMode=1&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=1253504220&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=37&did=745193851&SrchMode=1&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=1253504220&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=37&did=745193851&SrchMode=1&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=1253504220&clientId=71805>

Ross, C., & Kay, B. (2006). Ekphrasis:

putting the art into language arts.
drawing on art and visual
representation to teach writing.

Dissertation Abstract

International. University of Texas at

EL Paso: America. Retrieved

September 21, 2009, from

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=38&did=1221744001&SrchMode=2&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=12535015230&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=38&did=1221744001&SrchMode=2&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=12535015230&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=38&did=1221744001&SrchMode=2&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=12535015230&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=38&did=1221744001&SrchMode=2&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=12535015230&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=38&did=1221744001&SrchMode=2&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=12535015230&clientId=71805>

<http://www.proquest.umi.com/pqdweb?index=38&did=1221744001&SrchMode=2&sid=1&Fmt=2&VInst=PROD&VType=PQD&RQT=309&VName=PQD&TS=12535015230&clientId=71805>

- Rost, M. (1991). **Listening in action:**
Activities for developing listening in
language teaching. London:
Prentice Hall International.
- Rude, R.T., & Oehlkeyrs, W.J. (1984).
**Helping students with reading
problems.** Englewood Cliffs, NJ:
Prentice-Hall.
- Yagang, F. (1993). **Listening problems
and solutions: in teacher
development.** Washington D.C.:
English Language Division.